

Петя Дубарова

Пролет

Повярвали в лудия смях на петлите,
в звъна на камбана с нестройно сърце,
взривяваме зимната броня на дните
с момичешки устни, с момчешки ръце.

Мокрее стопеният сняг по косите.
Красиви сме в джинсите от кадифе.
И чувствам как огън на кръгове скрит е
в очите ни с тежкия цвят на кафе.

Мостове, задрямали сфинксове, дюни...
Със наш седемнайсетгодишен размах
възсядаме, будим... Но кой ли целуна
косите ми светли от слънце и прах?

Дали ме докосват по светлото чело
смутените устни на дръзко момче?
А може би просто задъхана радост
в косите ми блика, в кръвта ми тече...

КРАЙ

© Петя Дубарова

Източник: Словото
Набиране: Елена Николова

Публикация:

Петя Дубарова, „Аз и морето“, издателство „Георги Бакалов“, Варна, 1980

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5992>]